

mena d'esports amb un fervor que altra hora es guardava per a les manifestacions religioses. Malgrat els canvis, Granollers conserva un caràcter ben propi. No cal que ens escarrassem a preguntar-nos el perquè, però tots els granollerins d'avui, vinguin d'on vinguin, senten el mateix orgull de viure i conviure en aquesta comarca que sentien els seus avantpassats. Si hom analitza els tipus de problemes de salut que es presenten avui en dia, ens trobem que els que són de més importància són les malalties cròniques que afecten el cor, les articulacions i el cervell.

Cada vegada hi ha més malalts que tenen càncer i alguns creuen que això és degut que els canvis de l'ambient han estat d'una influència nefasta. Altres no hi creuen, en això, sinó que diuen que puix que ha augmentat l'edat de les persones hi ha més temps perquè els trastorns tinguin oportunitat de provocar la malaltia. Per al jovent, el problema de salut més important és el trauma que es produeix a conseqüència d'accidents de carretera. Les malalties infeccioses no representen un gran problema per als metges de la comarca perquè hi ha un fotimer de medicaments i antibiòtics per poder-les curar, fins i tot vacunes que tenim a la nostra disposició per prevenir moltes d'aquestes malalties que abans acabaven amb la vida dels infants.

Malgrat tot aquest avenç, avui en dia ens trobem amb una malaltia infecciosa extraordinària, la SIDA, que es va descobrir fa no pas massa anys, al principi en persones homosexuals, després es va començar a presentar en en drogaaddictes, en persones que reberen una transfusió de sang contaminada, atès que alguns d'aquests grups de risc són persones heterosexuals, la probabilitat es fa més gran que la SIDA sigui una de les malalties de transmissió sexual més devastadores que hi hagi hagut mai a la història de la humanitat. De moment no tenim pas cap vacuna ni antibiòtics per destruir el virus de la malaltia. Alguns medicaments (com l'axidopinidina) semblen retardar el curs de la malaltia, però a la llarga tots els que comencen a manifestar-la acaben morint-se en un període que no sol passar d'un o dos anys. Es fa penós veure que molts infants fills de dones drogaaddictes neixen infectats pel virus i acaben morint sense defenses abans d'arribar al primer any de vida. Es fa molt difícil per als metges i els professionals sanitaris poder combatre aquesta malaltia que de moment sols podem prevenir fent marxa enrera en els costums de permisivitat i promiscüitat sexual que s'han fet tan prevalents a tot arreu del món des de ja fa quasi trenta anys.

Hi ha hagut una multiplicació extraordinària de professionals de la salut a tota la comarca. El nombre de metges que treballen al Vallès és molt gran. També hi ha moltes infermeres, llevadores, assistents socials, farmacèutics, fisioterapeutes, dietistes, etc. El metge no pot treballar pas sol i ha de menester els serveis de tot un equip sanitari que estigui al dia en tots els avenços que la tecnologia ens pot oferir. Malauradament, aquells metges de capçalera que eren acollits a cada casa com a membres de la família no existeixen. Els nous metges de família fan una tasca molt important però sembla que no tinguin aquella transcendència humana que tingueren aquells herois de la medicina local dels anys trenta. Tots aquests professionals treballen en un sistema sanitari d'una complexitat extraordinària. Si hom intenta fer-ne una anàlisi com es fa quan s'estudia el funcionament d'una empresa, s'hi descriu un primer nivell constituït primordialment per la xarxa